

Húsvét 6. vasárnapja

Jn 14,15-21

Az Igazság Lelke

Az igazság gondolatainknak a valósággal való megegyezése. Ezért voltaképpen csak a gondolat az egyetlen igaz, mivel a valóságról érzéki benyomások alapján szerzünk tudomást. Ez az elméleti tézis azért veszélyes számunkra, mivel képesek vagyunk a hírközlő szerek és a számítógép segítségével létrehozni olyan valóságot, amely képben és hangban nagyon közeli az igazi valósághoz, mégis csak virtuális, de minden esetben azt mondja, amit a létrehozója mondani akar.

Ezért a tévé-híradók mindig igazak, mert akik létrehozták, azoknak az igazságaival megegyező képeket és hangokat, mondatokat és állításokat tartalmaznak. Mégis a valóság egy kicsit más. Ha valaki el akar igazodni a világ híreinek igazsága között, akkor különböző híradókat néz meg, hogy megalkossa a saját véleményét, amely reményünk szerint közelebb áll a valósághoz.

A Biblia az Isten igazságát közölte szavakban, és a szavak és törvények az ember olvasatában egy kicsit más mondtak, mint az Isten igazságát. Ezért volt szükség arra, hogy Jézus emberben modellezve megmutassa az isteni életet. Tanítványai mindig is rácsodálkoztak, hogy Jézus „emberi” reakciói mennyire mások voltak, mint kortársainak viselkedése, mert benne akadálytalanul működött az Isten Lelke, a bűn nem akadályozta annak működését.

Jézus akarta, hogy tanítványai szembesüljenek ezzel az isteni étellel akkor is, amikor már nem lesz közöttük. Ezért követőinek Isten jelenlétének egy másik módját ígérte meg, az Isten Lelkét, a Szentlelket, az Igazság Lelkét, a Vigasztalót. Ezeknek az ígéreteknek a lényege, ha bennünk nem „ennek a világnak a lelke” működik, akkor képtelenek vagyunk létrehozni azt a valóságot, és azt az igazságot, amely az Istennél van. De ha bennünk az Isten Lelke lakozik, akkor képesek vagyunk létrehozni azt a valóságot és azt az országot, amelyet az Isten készített az embereknek.

Az Igazság Lelke ezért olyan fontos kifejezés Jézus búcsúbeszédében. Jézus igazsága mellett, az erkölcsi igazságok mellett elkötelezett embereket egyszerűen csak „igaz ember”-nek szoktuk nevez-

ni. Számtalan ilyen ember létezik, ismeretlenül és egymásról nem is tudva. De sajnos számtalan olyan ember is létezik, aki gyűlöli másnak az igazságát, és ezek legtöbbször igen szoros kapcsolatban vannak egymással, mert megszervezik kapcsolatrendszerüket, és anyagilag érdekeltek egymás támogatásában. Csak igazat tudok adni Marót Egonnak, aki azt írta: „Hol tartana az emberiség, ha a becsületesek is oly buzgón összetartanak, mint a hitványok?” Ez az emberi fölismerés nagy vád minden keresztény és minden Krisztus-követő számára. Mintha mi, akik megismertük az Igazság Lelkét, nem vagyunk képesek összefogni és közösségileg követni, hanem csak siránkozunk azon, hogy nincs igazság a földön. De hogyan legyen igazság a földön, ha nincs, aki megteremti?

Az árván nem hagyott tanítvány imája

Mennyei Atyám! Olyan jó atyai szeretettedben megpihenni, védő karjaidban békére lenni. Köszönöm, hogy mint szerető apa, gondoskodsz rólam, és ha elmész, akkor sem hagyasz egyedül. Köszönöm, hogy megfogod kezem, és végigvezetsz életem útján; köszönöm, hogy mindig számíthatok rád, mindig fordulhatok hozzád problémáimmal. Köszönöm, hogy feltámadtál, hogy örökké élsz, és miattad én is élhetek. Köszönöm, hogy velem leszel minden nap a világ végéig. Minek is köszönhetem, hogy Vigasztalót küldesz hozzám, ha hiányod érzem? Mivel is fejezhetném ki hálám a sok jóért, ami nem is tudatosul bennem? Szeretlek, és szeretném parancsaidat szeretetből megtartani. Hiszem, hogy a szeretet által élő maradhatok, és nem szakít el tőled semmi és senki sem. Amen.